

عنوان مقاله:

گونه شناسی تفاسیر عرفانی و تحلیل آنها

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات معرفتی در دانشگاه اسلامی، دوره 24، شماره 84 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

اکرم حسین زاده - دانشجوی دکتری الهیات، علوم قرآن و حدیث، دانشکده الهیات، دانشگاه مازندران.

محمد شریفی - دکترای تخصصی الهیات، علوم قرآن و حدیث از دانشگاه تهران؛ دانشیار علوم قرآن و حدیث دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

هدف: هدف در نوشتار پیش رو، شناساندن انواع تفاسیر عرفانی به عنوان روشی در تفسیر و بیان گونه گون بودن این روش تفسیری بود. تقسیم بندی به همراه تحلیل گونه ها، در حوزه آموزش و درک مطالب تفسیری مفید خواهد بود. روش: تحقیق حاضر با روش توصیفی-تحلیلی و با تکیه بر اسناد کتابخانه ای تنظیم شده است. یافته ها: به دلیل ذو بطون بودن قرآن و انسان، تفسیر عرفانی دارای مراتب است. کتابهای روش تفسیری در تقسیم بندی تفاسیر عرفانی، به دو یا سه نوع از تفسیر عرفانی اشاره کرده اند. تفاسیر عرفانی از گذشته تا کنون، سیر تکاملی خویش را می پیمایند و باید شناخته شوند. نتایج: تفسیر عرفانی به دو دسته تقسیم می شود: عرفان عملی و عرفان نظری؛ عرفان عملی شامل تفسیر باطنی(کاملاً مخالف ظواهر (افراطی) و تا حدودی موافق ظواهر(اعتدالی)) و تفسیر صوفی شامل تفسیر رمزی، اشاری، کشفی، الهامی، ذوقی و تداعی معانی است. تفسیر نظری شامل تفسیر بر اساس عرفان نظری و تفسیر انفسی است.

کلمات کلیدی:

گونه های تفسیر عرفانی، تفسیر عملی، تفسیر نظری، تفسیر انفسی، روش تفسیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1374929>

